

pijen, van de groot-industrie in Twenthe en Groningen en van de mijnen in Limburg op dien grond van erkenning worden uitgesloten. Van de zijde der geneeskundigen aan deze fondsen verbonden (en zij zijn talrijk, terwijl de positie van spoorwegarts zeer begeerd is) is, voor zoover mij bekend, niet gebleken, dat de combinatie voor hen zoo groote nadeelen heeft, als de heer C. A. VAN BRUGGEN meent.

Met beleefden dank voor de opname dezer regelen

Breda, 17 September 1909.

J. W. DEKNATEL.

Geachte redactie!

Mag ik collega DEKNATEL, die mij welwillend inzage gaf van het bovenstaande opmerken, dat ik het niet geheel met hem eens ben, dat het antwoord op mijn vragen op bldz. 141 en 142 is te lezen. Immers, daar is sprake van een overgangstoestand, terwijl mijn bedoeling is, dat op den duur de hulp der districtskassen wel niet te ontberen zal zijn om in blijvende leemten te voorzien. Met opzet noemde ik in dit verband de *kleinere* werkgevers, daar ik mij niet kan voorstellen, hoe men dezen lieden de zorg voor behandeling en tijdelijke uitkeering wil opdragen in dien overgangstijd.

De door collega VAN BRUGGEN geïncrimineerde en van mij afkomstige zin is inderdaad niet geheel juist geredigeerd. In verband met zijn uitlatingen wijs ik hem erop, dat als er straks vele districtskassen mochten verrijzen, de staatszorg nog meer ambtenaren zal eischen, „die blind zijn voor de belangen der praktizeerende geneesheeren”. Wellicht zijn er dan nog bij, die niet gelijk de ondergeteekende, voordat zij in dien betreuenswaardigen toestand kwamen, 10 jaar praktijk, waarvan een deel ziekenfondspraktijk, achter den rug hebben.

Rotterdam, 18 September 1909.

C. H. VAN HERWERDEN.

DRIJVENDE SANATORIA.

Geachte Redactie!

Zondag j. l., op de vergadering voor Thalassotherapie, had ik nog zoo gaarne iets over de cijfers betreffende een drijvend sanatorium medegedeeld. De tijd van scheiden was echter daar, voordat ik het zelf goed wist. Beleefd verzoek ik daarom een plaatsje voor het volgende.

Juist omdat de cijfers ontleend zijn aan twee gezaghebbers, die men onmogelijk kan negeren, hebben zij zooveel gewicht. Ten eerste dan verklaarde een onzer bekende scheepsbouwmeesters, dat hij geneigd was om een zeilschip met hulpstoomvermogen te bouwen, en kant en klaar af te leveren, inventaris inclus, voor f 400000.—. Deze was tevens bereid eenige aandeelen in een op te richten naamlooze vennootschap te nemen. Het schip, ingericht voor 62 patienten, 2 geneesheeren, verplegend personeel enz., voorzien van baden, ontsmettingsoven, operatiekamer, kortom beantwoordende aan billijke eischen, zou 65 M. lang en 12.5 M. breed worden.

Ten tweede: De opgave omtrent exploitatiekosten van een dergelijk schip is ontleend aan den grootsten man, die wij in ons land op gebied van handelsnavigatie hebben. Deze kosten in den ruimsten zin genomen, dus met inbegrip van assurantie, onderhoud, afschrijving, haven-, baken- en loods-gelden, enz., enz. zullen per jaar ongeveer f 160000.— bedragen.

Wanneer men nu bedenkt, dat het schip drie kruistochten, van ongeveer drie maanden ieder, naar de omgeving van Madera zou kunnen maken en, in de groote vacantie, één reis van ongeveer een maand naar Noorwegen, meer in het bijzonder voor neurasthenici of mensen die zich overwerkt hebben, dan is het schip zoowat 290 dagen van het jaar in de vaart.

Laten de pensionsprijzen — alles inbegrepen — nu wisselen tusschen *f* 10.— en *f* 20.— per dag, zoodanig evenwel dat de gemiddelde pensionsprijs *f* 13.25 bedraagt, dan zou tegenover een uitgaaf van *f* 160000.— per jaar een bate kunnen komen van $62 \times 13.25 \times 290$ of *f* 238235.—, bij welke som men nog een kleinigheid mag optellen voor gemaakten winst op dranken, genotmiddelen zijnde. Volgens deze berekening zou er een mooi dividend kunnen zijn voor de 5 à 5½ ton, die benoodigd is om de zaak op te richten.

Prof. TREUB kan uit het bovenstaande zien, dat ik althans wel degelijk aan zijn „beursmannen” gedacht heb. Nu moge menig geneesheer het een bittere pil vinden, om de finantieele basis in deze aangelegenheid te aangaarden, toch zit er niet anders op.

Tenslotte zij het mij vergund den thalassotherapeuten toe te roepen „where there is a will, there is a way”.

Met beleefde groeten

Uw dw.

Vaassen, 21 Sept. 1909.

A. N. J. HANEDOES VAN ALMKERK.

BRIEFWISSELING.

WINTERVACANTIEKOLONIE.

Volgaarne voldoen wij aan het verzoek tot ons gericht het onderstaande ter kennis onzer lezers te brengen :

Door het hoofdbestuur van het Centraal Genootschap voor vacantiëkolonies in Nederland is besloten een proef te nemen met een zoogenaamde winterkolonie. De bedoeling is nl. om ook dit najaar (tot December) te Nunspeet gelegenheid te geven tot het opnemen van zwakke of herstellende kinderen. Aan het hoofd dier kolonie komt een ervaren directrice bijgestaan door eenige gediplomeerde verpleegsters.

Geneesheeren, die patiëntjes hebben hiervoor in de termen vallend, worden beleefd verzocht daarvan opgave te doen aan de afdeelingbesturen of aan den heer A. C. BOS, gedelegeerd lid van voormeld hoofdbestuur te Egmond aan Zee. Opgaven worden zoo spoedig mogelijk ingewacht, daar reeds voor een aantal kinderen plaats besproken is.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen enz.

Vivisectie.

De *Nederlandsche Staatscourant* van Donderdag 23 September 1909, n°. 222 bevat een mededeeling namens het ministerie van binnenlandsche zaken, dat de staatscommissie, die in Februari 1907 werd ingesteld om eenige punten op het gebied der vivisectie te onderzoeken, thans haar taak heeft